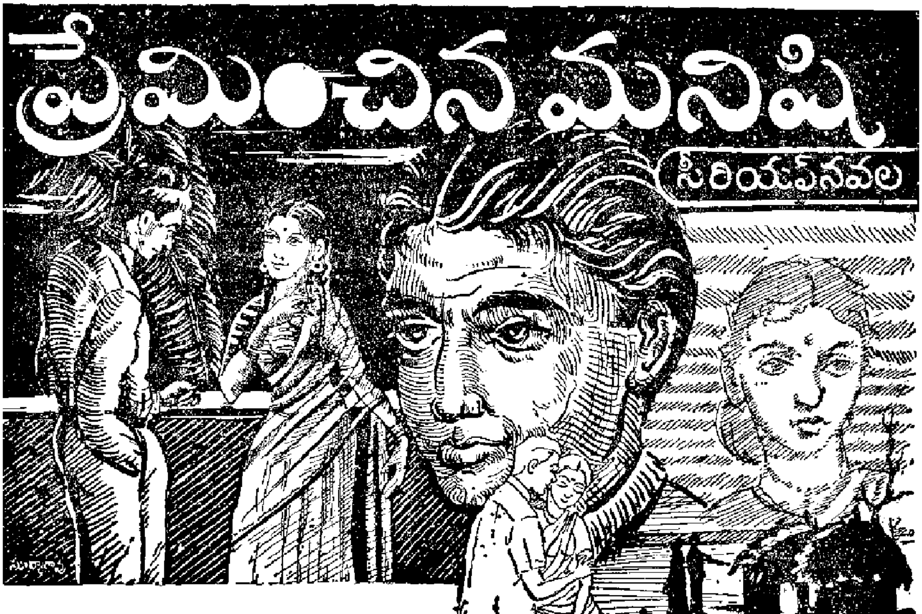

(గత పంచిక తరువాయి)

(7)

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

పద్మ మొదటిరోజు షూటింగునాడు సరోజ తన తల్లితో సహా చూడ వచ్చింది గోపాలం వాళ్ళను ఇంతగాలి తగిలే చోట కూచో బెట్టాడు. పద్మ మేకప్‌తోసహా వచ్చినప్పుడు సరోజ ఆమెను అభినందిస్తున్నట్టుగా, "మేకప్‌లో చాలా అందంగా ఉన్నావు. పద్మా!" అన్నది.

"మేకప్‌లోనైనా అందంగా లేకపోతే ఎట్లా?" అన్నది పద్మ.

"కొంతమంది మామూలుకన్న మేకప్‌లో అసహ్యంగా ఉంటారు," అన్నది సరోజ.

"తద్దోష పరిహారార్థం."

"వాళ్ళు నీలాగా సహజసౌందర్యం గల వాళ్లు!" అన్నది పద్మ.

"అప్పుడే ఎంత గడుసు మీరావ్!"అన్నది సరోజ వాస్తవమైన ఆశ్చర్యంతో.

సత్యంగారికి కొన్ని నియమాలున్నాయి ఆయన పద్మను ముందు సైలెంట్ క్లోజప్‌లో కెమెరా ముందుకు రానిచ్చాడు

"నో రీటేక్!" అని కేకేశాడాయన ఫస్ట్ కాగానే.

తరవాత పద్మకు టాకీషాట్ మొదటి టేక్‌కు కొంచెం బెదిరింది ఒక్క రీటేక్ పడింది తర వాత నుంచీ పద్మ పాత ఆర్టిస్టుల్లో పడింది — సత్యంగారి లెక్కలో

కాని ఆ రోజల్లా పద్మ తాను నటిస్తున్నా నన్న సంగతీ, సరోజ పక్కనే ఉందన్న సంగతీ, తనకు ఈ సినిమాలు కొత్త అన్న సంగతీ ఒక్క క్షణం కూడా మరిచిపోలేక పోయింది. సెట్టుమీద ఇతర నటులు నటించడం ఆమెకు సహజంగానే ఉంది, తాను నటించడం ఒకటే అసహజం. తనకే ఈఅగ్ని-పరీక్ష. ఇంకెవరికీ లేదు.

మధ్యలో షాట్ ఐపోగానే పద్మ సరోజ పక్కన వచ్చి కూచుంది.

"మీ చేసేవాళ్లకు ఎట్లా ఉంటుందోగాని చూసేవాళ్ళకి మటుకు చాలా హైరాన పని అనిపిస్తుంది!" అన్నది సరోజ

"లేకపోతే ఇది తేలిక పనా? అదీకాక అలవాటుపడితే అంత ఇబ్బంది ఉండదోమో" అన్నది పద్మ కాని ఆమాట అనేటప్పటికే ఆమె షూటింగుకు చాలావరకు అలవాటుపడింది.

"ఇంక కాస్సేపు కూచుని మేం వెళ్లిపోతాం. నీకు చెప్పటానికి వీలుంటుందో ఉండదో?" అన్నది సరోజ.

"కూర్చోవోయ్. ఒంటి గంటకు కాల్షిట్ ఐపోతుంది. ఆదివారమేగా? వెళ్లి ఏంచేస్తావు" అన్నది పద్మ.

ఆరోజు సత్యంగారికీ, ఆయననుబట్టి గోపాలానికీ, 16 గంటలు పని. రెండుగంటలనించీ ఇంకో స్టూడియోలో రెండో పిక్చరు పని.

అతను అలిసి రాత్రి పదిగంటలకు ఇంటికి చేరేసరికి హనుమంతరావుగారు అతనికోసం కనిపెట్టుక్కూచున్నాడు.

"ఏం, మామయ్యా? ఎంతసేపయిందివచ్చి? ఇంత రాత్రివేళ వచ్చావేం?" అని అడిగాడు గోపాలం.

"నేనిప్పుడే వచ్చా. నీకు 9 గంటలదాకా పని ఉందన్నారు. భోజనంచేసి, వెన్నెలేగదా అని కాస్త కాలు సాగించా....కూచో! ఏమిట్రా నీ ఉద్యోగం? డైరెక్టరా? ఎంతిస్తారు?"

"ఇప్పుడు నూటయాభై ఇస్తున్నారు. అసిస్టెంటు డైరెక్టరు."

"పని జాస్తిగా ఉన్నట్టుంది, మరి జీతం తక్కువేనే?" అన్నాడు హనుమంతరావు.

"ఇప్పుడేగా చేరానూ? పని నేర్చుకుంటే సంపాదించొచ్చు!"

"అయితే మరి—పెళ్ళి సంగతి ఏమన్నా అనుకుంటున్నావా?"

అటువంటిదేదో లేకుండా అర్ధరాత్రిపూట మామయ్య రాడని గోపాలానికి తెలుసు.

"లేదే? ఏం?"

"ఏంలేదు. వెంకట్రామన్ రెండు మూడు సార్లు హెచ్చరించాడు. సరోజని నీ కివ్వాలని ఉన్నట్టుంది!" అన్నాడు హనుమంతరావు.

ఎవరో నెత్తిన బలంగా కొట్టినట్టయింది గోపాలానికి.

'నువు పొరపాటు వినుంటావు, మామయ్యా!'

"పొరపాటు వినటమేమిట్రా, నీమొహం?"

"దేశం గొడ్డుపోయినట్టు సరోజను నా కివ్వటమేమిటి?"

"నీకేం తక్కువయిందీ? నూట యాభై వస్తున్నదంటివి? ఇంకా వస్తుందంటివి? ఇంత కంటె మంచి సంబంధం తెస్తాడా వెంకట్రామన్?" తను సరోజకు తగనన్నట్టు గోపాలం భావించి మాట్లాడినమాట నిజమే. కాని అది సగం సత్యం. మిగిలిన సగం సత్యం ఏమిటంటే సరోజ అంటే తనకేమీ ఇష్టంలేదు. కటువుగా చెప్పాలంటే, సరోజ తనకు తగదు. కాని ఆ సంగతి ఆమెకు తెలీదు. తమ ఇద్దరికీ పెళ్లిఅయితే బతికున్నంతకాలమూ సరోజ తాను తనకు తగనివాణ్ణి చేసుకున్నానని అనుకోవచ్చు. గోపాలంకూడా తనకు తగనిదాన్ని చేసుకున్నాననుకోవలిసి వస్తుంది. ఇది చివరకు ఎవరికీ ఇష్టంలేని పెళ్ళి అవుతుంది.

"నాకిప్పుడప్పుడే పెళ్ళి వద్దు, మామయ్యా. కనీసం ఇంకో ఏడాది ఈ సినిమా ఫీల్డులో పాతుకుంటేగాని భవిష్యత్తు ఉండదు. ఈలోపల నేనే బయటికి పోవచ్చు. నా సంగతి తోక లేని గాలిపటంగా ఉంది!" అన్నాడు గోపాలం.

"తోక లేని కోతిగా ఉందనరాదూ?.... అయితే వాళ్లనింకెక్కడన్నా చూసుకోమనేనా? నిన్ను నమ్ముకుని వాళ్లు చెడటం దేనికి?"

"నన్నెందుకు దెప్పుతావు, మామయ్యా? నేను వాళ్లను నా కోసం చూడమన్నానా? నా కివ్వదేగద తెలిసింది?"

"ఇప్పుడు తెలీటమేమిటి? సరోజతో నువు మొదటినించీ చనువుగా, స్నేహంగా ఉన్నట్టు వాళ్ళంతా చెబుతుంటేను?"

"నేను ఎంత స్నేహంగా ఉన్నానో మిగిలిన వాళ్ళకు తెలీకపోతే సరోజకు తెలీదా?" అన్నాడు గోపాలం.

"సరే, నే పోతా!" అంటూ హనుమంతరావు చేతికర్ర తీసుకు లేచాడు.

గోపాలం కొంతదూరం వెంట వెళ్లాడు. గోపాలం చెప్పిన మాటలు హనుమంతరావుకు పూర్తి విశ్వాసాన్ని కలిగించినట్టు లేదు. "నువ్వెందుకు పెళ్ళి వద్దంటున్నావని వాళ్లడిగితే ఏం చెప్పను?" అని ఆయన అడిగాడు.

"ఇంత తక్కువ జీతంమీద చేసుకోవటం నాకిష్టంలేదని చెప్పు. కనీసం మూడువందలన్నా లేందే ఏంపెళ్లి?"

దీపావళి అభినందనలు!

DISTINCTIVE
IN STYLE
COMFORT
& ECONOMY

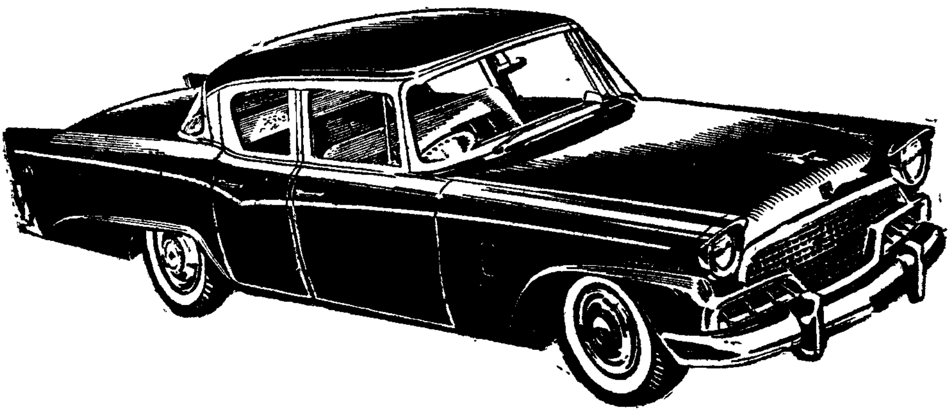

స్టుడీబేకర్

కమాండర్
ప్రెసిడెంట్ క్లాసిక్ '56

సాటిలేని అనన్యమైన మోటారుకారు

WITH
ECONOMICAL
V 8
OHV ENGINE

ఎ. ఎస్. టి. మోటార్స్ ప్రైవేట్
లిమిటెడ్

34, మౌంటురోడ్డు, మద్రాసు-2.

"సరే, ఆ మాటే చెబుదాం."

గోపాలం తిరిగివచ్చి పడుకున్నాడు. అతనికి నిద్రపట్టలేదు. సరోజను పెళ్ళాడే అవకాశం పోగొట్టుకున్నందుకు అతనికి పశ్చాత్తాపం కలగ లేదుగాని, విలువైనదేదో పోగొట్టుకున్న భావం అతనిలో బాగా కలిగింది.

సరోజను ఏదో చూసి ఒకప్పుడు ప్రేమిం చాడు. మనం మనుషులను ప్రేమించమల్లే ఉంది; మనుషుల్లో ఏదో చూసి దాన్ని ప్రేమిస్తాం! ఒక్కొక్కసారి అది అక్కడ ఉండదు. సరోజ విషయంలో అదే అయింది. తాను ప్రేమించాననుకున్నదేదో సరోజలో లేదని రుజువయింది. మంగిని జ్వరంతో వానలో పంపిన సరోజను తాను ఎన్నడూ ప్రేమించ లేడు. కాని తనకోసం రెండు జడలు వేసుకున్న సరోజను ప్రేమించగలడు! ఆ సరోజ ఏమ యింది? అసలు లేదా? ఉండి తరవాత మారి పోయిందా?....పద్మ విషయం చూడరాదూ? తాను ప్రేమించదగినది మొదట్లో ఏమీకనబడ లేదు. అకస్మాత్తుగా కనబడింది. అది అక్కడ ఎంతకాలం ఉంటుందో ఎవరు చెప్పగలరు? రేపు పొద్దున పద్మ తండ్రివచ్చి, "మా అమ్మా యిని పెళ్ళిచేసుకుంటావా?" అంటే తను ఎగిరి గంతేసే స్థితిలో ఉన్నాడా? లేడు! ఇంకో సంవ త్సరంగడిచాక పద్మ తనను ఇంతగా ప్రేమించి, ఆ ప్రేమ తనకి నమ్మ శక్యంగా కనబడితే అప్పుడు సరేననవచ్చు. తాను సామాన్యంగా ఎవరినన్నా అర్థం చేసుకోగలడు. మరి పద్మ ఎందుకు అర్థంకాదు? కావ్యనాయికల్లే ఉంటుం దెందుకు?

అకస్మాత్తుగా అతనికి మంగి జ్ఞాపకంవచ్చి నవ్వొచ్చింది. తాను మంగిని పెళ్ళాడితే ఎట్లా ఉంటుంది? అమ్మో, యింకేమన్నా ఉందా? కొంపలు కూలిపోవూ?

"హల్లో, బ్రదర్!"

ప్రకాష్.

"ఇస్యూ చూశావా? మీపద్మను ఎత్తేశాను! బోల్డ్ ఫీచరింగ్! ఈ దెబ్బతో టాప్ లేపే స్తుంది!"

గోపాలం పత్రిక తీసుకుని తిరిగేశాడు.

"కొత్తతార పద్మ! తారాపథాన ఇంకో మహోజ్వల తార ఉదయించిందా? దీనికి సమాధానం త్వరలోనే మా పాఠకులు తెలు సుకో గలుగుతారు!"

"ఎట్లాఉంది ఫీచరింగ్?"

"మోతగా ఉంది—అంటే, నాయిసీగా ఉంది!"

"డామిట్! లోపల చదువ్!"

"ఇదంతా ఎక్కడ సంపాదించావు?"

"వాళ్ళింటికి వెళ్ళి రాసుకున్నాను."

"ఎప్పుడు?" అని అడిగాడు గోపాలం, ఆశ్చర్యంతో. నాలుగు రోజులక్రితం కనిపించి నప్పుడుకూడా పద్మ చెప్పలేదు. కావాలని దాచిందని ఆమెమీద కోపంవచ్చింది.

అతను ఆరోజే పద్మకు ఉత్తరంరాశాడు.

"నీవు పెద్దస్టార్ల జాబితాలో చేరినందుకు సంతోషం. 'సినిమా'లో పడిన వ్యాసం చూశాం. కాని నాకు ముందుగానే చెబితే ఇన్నాళ్ళూ ఆనంద పారవశ్యంలో ఓలలాడి ఉండేవాణ్ణిగదా అనిపించింది!"

మర్నాడు పన్నెండు గంటలవేళ గోపాలం సెట్టుమీద ఉండగా పద్మ వచ్చింది. కొంద రామెను ఆదరంతో పలకరించారు. గోపాలం ఆమెను చూడనట్టు గమనించాడు. ఆమె తన కోసము వచ్చిందనీ, తన ఉత్తరం చూసుకుని వచ్చిందనీ అతను గ్రహించాడు. ఆమె ఏడిచి రాగాలు పెడితే ఏంచెయ్యాలా అని అతని లోలోపల మథనపడుతున్నాడు.

ఒంటిగంటకు షూటింగ్ బ్రేక్ చేశారు. గోపాలం పద్మకేసి వచ్చాడు, "ఏం ఇట్లా వచ్చావ్?" అంటూ.

"పెద్దస్టార్‌కు తానులేని షూటింగు చూడా లనిపించింది!" అన్నది పద్మ. ఆమె కళ్లు మాత్రం ప్రమాదాన్ని సూచిస్తున్నాయి.

"పులి ఇవాళ వ్యంగ్యధోరణిలో ఉంది?" అన్నాడు తను.

"ఇంకేం వ్యంగ్యం? వేటగాడు గుండెలో గుండేసి కొట్టాడు!"

"అంతలావు వేటగాడెవరబ్బా?"

"ప్రపంచంలో ఒక్కడే ఉన్నాడు!"

"నాన్సెన్స్! ఆ వేటగాడి కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టటం పులికి బాగాతెలుసు!"

"నాకు ఏడవాలనుంది. ఇది మంచిచోటు కాదు."

"నాకు వేరేవనుంది. కొంచెం ఆగు!"

గోపాలం సత్యందగ్గరికి వెళ్ళి రషెస్ ప్రొజెక్షన్ ఉన్నట్టు తెలుసుకుని పద్మనుకూడా థియేటర్‌కు తీసుకు పోయినాడు. పద్మ నటించిన సీక్వెన్సంతా ఎడిటయి సిద్ధంగా ఉంది. అదిచూస్తూ గోపాలం, "ఏమిటి నా ధాష్టీకం? పద్మకు నటిగా మంచి భవిష్యత్తు ఎందుకుండగూడదు?" అనుకున్నాడు.

మిగిలిన వాళ్ళంతా వాన్‌లో పోతున్నారు. పద్మనూ, గోపాలాన్నీ తన కారులో ఎక్కమన్నాడు సత్యంగారు. పద్మ సత్యంగారి పక్కన కూచుంది. గోపాలం డ్రయివరుపక్కన కూచున్నాడు.

"పద్మ ఫరవాలేదే? ఏం గోపాలం? నీకెట్లా అనిపించింది?" అన్నాడు సత్యం.

"అవును!" అన్నాడు గోపాలం క్లుప్తంగా.

డైరెక్టరుగారు దిగాక వెనక్కురమ్మని పద్మ అడిగినా వెళ్ళలేదు. వాళ్ళిద్దరినీ కారు పద్మ ఇంటిదగ్గర దింపింది. కింద హాలులో పద్మ తండ్రి భోజనంచేసి నిద్రపోతున్నాడు. ఇద్దరూ డాబామీదికి వెళ్ళారు. పైన అంత ఎండగా లేదు.

"ఏమిటీ ముసురు, గోపాల్?" అన్నది పద్మ.

"ఋతువు మార్పు!" అన్నాడు గోపాలం.

"నన్ను ఏడిపించదలిస్తే కనీసం సమదాయించటానికైనా దగ్గిరుండు, గోపాల్! దూరాన్నుంచి తిట్టకమ్మా!"

ముసురు కాస్తా వర్షాపాతంగా పరిణమించింది.

"ఏడవకు పద్మా? ఎవరికోసం ఏడుస్తావ్? నేను తగను. ఆ విషయం ఏనాడో చెప్పాను."

"నేనేం తప్పుచేశాను? ఆ వెధవ వేస్తున్నానని నాతో చెప్పలేదు. నేను షూటింగునించి వచ్చేసరికి నాన్నగారితో మాట్లాడుతున్నాడు. మా ఇంట్లో నాకే కుర్చీచూపించి మర్యాదచేసి కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పమన్నాడు. నేను టైరైఉన్నాను, అప్పుడే షూటింగువించి వస్తున్నాను అని చెప్పాను, వెళ్ళాడు. అంతే! నా కింకేమీ తెలీదు. పత్రిక పొద్దునవచ్చింది. నీ ఉత్తరంచూచి పత్రికవిప్పి చదివాను."

గోపాలం ఆమెకేసి పశ్చాత్తాపంతో చూసి, "అదృష్టవంతురాలివి. ఏడవగలవు. నా కది కూడా చేతకాదు. లోపల ఏడుస్తున్నా ననుకుని క్షమించెయ్యి."

పద్మ తడికళ్లతో నవ్వి, "ఇక ఈ జన్మకు సూయిసైడ్ లేదనుకున్నాను," అన్నది.

"హెూలీ ఘోస్ట్! సూయిసైడ్ ఎప్పుడూ ఉంది."

పద్మ చెయ్యి చాచింది. గోపాలం చేతిలో చెయ్యి వేశాడు.

"నీకు చెప్పకుండా దాచిపెట్టిన రహస్యం నువు తెలుసుకోనేలేదు."

"ఏమిటది?"

"శంకరరెడ్డిగారు వాళ్ళ పిక్చరులో బుక్ చేస్తామని వచ్చారు. చెయ్యనన్నాను."

"ఎందుకు చెయ్యనన్నావు?" అన్నాడు గోపాలం ఆశ్చర్యంతో.

"ప్రపంచంలో ఒకడే ప్రాంప్టర్ గద!

"యూ అట్టర్, సింపుల్ ఫూల్! ఎందుకు చేశావా పని?"

"నా యిష్టం! నా యిష్టమంటూ లేదా?"

"లేదు. ఎందుకో చెబుతాను విను. మనిద్దరికీ ప్రేమలో నమ్మకం లేదనుకో. అయినా మాట వరసకి ఒకమ్మాయీ, అబ్బాయీ ప్రేమించుకున్నా రనుకుందాం. ఆ అమ్మాయి ఆ అబ్బాయి కారణంగా తనకు వేరే జీవితం లేకుండా చేసుకున్న దనుకుందాం. అప్పుడా అబ్బాయికి ఎట్లా ఉంటుంది? ఈ అమ్మాయి ప్రేమంతా నేను ఒక్కణ్ణే మొయ్యగలనా, అనిపిస్తుందా? అనిపించదా?"

"అనిపించకూడదు."

"ఎందుచేతా?"

"ఇద్దరికీ సూయిసైడ్‌లో నమ్మకం ఉంది గనక!"

[illegible]

"[illegible]?"

[illegible]

[illegible] అభిప్రాయం [illegible]

"[illegible]" అన్నాడు గోపాలం.

అతని [illegible] తెలుసుకునేటప్పటికి పూర్తయింది. మంగి కనిపించింది.

"ఏం, మంగీ? మీ అన్న సంబంధాలు కనిపించాయా?" అన్నాడతను.

"చెప్పాడు," అన్నది మంగి.

"ఏకేక సంబంధాలు వెళ్లింతమంతా ఏమిటి?"

"వేలాలు పెట్టి ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు."

"ఏమేం సంబంధాలు చేస్తాడు? ఏ కట్నమిస్తారు?"

"ఎవరికి కావాలి ఇస్తారట. రోజుకి పది, ఇరవై ఇస్తారట. సంబంధాలన్న చెప్పాడు. రాఘవు లన్న ఒప్పుకోలేదు. అందరినీ తన దగ్గర ఉంచి వేలం వెయ్యాలనుకున్నాడు." అన్నదిమంగి. "నువ్వేమన్నావు?" అని గోపాలం అడిగాడు.

"నాకేం తెలుసు. ఊరుకున్నాను."

"చూడు, మంగీ? మీ పరిచయాలన్న ధోరణి నాకేం బాగాలేదు. నీకు దొరికిన అన్న లిద్దరూ ఇద్దరే! ఆడేదో ప్రారబ్ధమా! మీ వదిన మంచిది. ఆవిడతో చెప్పు!"

"పరిచయాలన్నమమాస్తే భయమెయ్యాదు. మంచివారే!"

మనుషులు [illegible] తెరలు నిర్ణయించే కొలతబద్దలు మారుతున్నాయి. వాటిని కాదనే టందుకు గోపాలం ఎవరు?

"ఏమైనా నువ్వు తొందరపడి జీవితం పాడు చేసుకోకు. మీ వదినతో చెప్పు!" అన్నాడు గోపాలం.

• • •

మొదట గోపాలం ఆ ఇన్విటేషన్ కార్డు చూసి ఎవరికో పెళ్లి అనుకున్నాడు. తరవాత చూస్తే బొంబాయినుంచి వచ్చిన కొందరు ప్రొడ్యూసర్లకూ, డైరెక్టర్లకూ, ఆర్టిస్టులకూ సన్మానం ఆహ్వానించిన వారి పేర్ల జాబితా [illegible] ఉంది. [illegible] రున్నారట. లేరో.

గోపాలాన్నీ, పద్మనూ సత్యంగారు తమ కొత్త కారులో తీసుకువెళ్ళాడు. రిసెప్షన్ ఏర్పాట్లు బ్రహ్మాండంగా జరిగాయి. సినీఫీల్డుకు చెందిన పెద్దలూ, చిన్నలూ, ఆడా మగా, అందరూ ఉన్నారు. కొత్తవాళ్ళ పరిచయం చేసుకునేటందుకు గోపాలం [illegible] బాగా వినియోగించుకున్నాడు.

ఇంకో తమాషా ఏమిటంటే పద్మ పక్కనే ఎక్కువ కనిపించటం అతని కిష్టంలేదు. ఇద్దరికీ రాకు కట్టేస్తారనికాదు, అది ఆదివరకే జరిగిపోయింది. తాను పరిచేసే టాపిక్‌లో, గోపాలం ఉద్దేశం పద్మకు సినీఫీల్డులో కొంత హోదా ఉండా లని. పైకి రావలసిన దారవెంట ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరు ఉంటూండటం మంచిదికాదు.

"ఏమండోయ్, గోపాలరావుగారూ? మీ పద్మని మా పిక్చర్లో బుక్ చేద్దామనుకుం టున్నాం." అన్నాడొక ప్రొడక్షన్ మేనేజరు

"మహారాజులా చేసుకోండి. మా పద్మ అంటారెందుకు? బుక్ చేస్తే మీ పద్మే అవు తుంది." అన్నాడు గోపాలం

"హలో, బ్రదర్!"

గోపాలం కొయ్యబారిపోయాడు. అదృష్టవశాత్తూ ప్రకాష్ గోపాలంకేసి రాలేదు. అంతకన్న ముఖ్యులున్నారు, ఐదునిమిషాల అనంతరం ప్రకాష్ గోపాలానికి బొంబాయి సినిమా కారులమధ్య కనిపించాడు.

బేబీ, రామ్మూర్తి వచ్చారు. గోపాలం వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ రెండు నిమిషాలు గడిపి ఎందుకో చుట్టూ చూసేసరికి ప్రకాష్ బొంబాయి వాళ్ళకు సత్యంగారినీ, పద్మనూ పరిచయం చెయ్యటం కనిపించింది. ప్రకాష్‌ని ఒక్కటిచ్చుకోవాలన్నంత కోపంవచ్చింది గోపాలానికి. కానీ ఆ కోపానికి అర్థంలేదు. తను ఈ పద్ధతి మార్చుకోకపోతే పద్మ ఏమీ పైకిరాలేదు.

రిఫ్రెష్మెంట్స్ దగ్గర సత్యంగారూ, గోపాలం, బేబీ, రామ్మూర్తి, సత్యం అసిస్టెంటూ కలిసి కూచున్నారు.

''నాన్సెన్స్! సూయిసైడ్ అంటే ఆయువు తగ్గించుకోవటమేగాని ఉరేసుకోవటం కాదు.''

''అబ్బాయికి ఉరేసుకున్నట్టుంటుందా?''

గోపాలం తికమకపడి. ''కొంచెం ఉక్కిరి బిక్కిరిగానే ఉంటుంది!'' అన్నాడు.

''అయితే అమ్మాయి తన అభిప్రాయం మార్చుకోవలసిందే!''

''మంచి అమ్మాయి!'' అన్నాడు గోపాలం.

అతను ఇల్లు చేరేటప్పటికి మూడయింది. మంగి కనిపించింది.

''ఏం, మంగీ? మీ అన్న నరిసింవులు కని పించాడు!'' అన్నాడతను.

''చెప్పాడు,'' అన్నది మంగి.

"నీచేత వేషాలు వేయించమంటాడేమిటి?"

''వేషాలు వేస్తే డబ్బొస్తుందన్నాడు.''

''నువేం వేషాలు వేస్తావు? నీ కెవరిస్తారు?''

''ఎవరికన్నా ఇస్తారుట. రోజుకి పదీ, ఇరవై ఇస్తారుట. నరిసింవులన్న చెప్పాడు. రాఘవు లన్న ఒప్పుకోడు. అందుకని తన దగ్గిర ఉండి వేషాలెయ్యమన్నాడు,'' అన్నదిమంగి. ''నువ్వే మన్నావు?'' అని గోపాలం అడిగాడు,

''నాకేం తెలీదు. మిమ్మల్నడగ మన్నాను.''

''చూడు, మంగీ? మీ నరిసింవులన్న ధోరణి నాకేం బాగాలేదు. నీకు దొరికిన అన్న లిద్దరూ ఇద్దరే! అదేం ప్రారబ్ధమో! మీ వదినె మంచిది. ఆవిడతో చెప్పు!''

''నరిసింవులన్ననుచూస్తే భయమెయ్యదు. మంచివాడే!''

మనుషుల మంచి చెడ్డలు నిర్ణయించే కొలతబద్దలు మంగికున్నాయి. వాటిని కాదనే టందుకు గోపాలం ఎవడు?

''ఏమైనా నువు తొందరపడినీ జీవితం పాడు చేసుకోకు. మీ వదినెతో చెప్పు!'' అన్నాడు గోపాలం.

• • •

మొదట గోపాలం ఆ ఇన్విటేషన్ కార్డు చూసి ఎవరికో పెళ్ళి అనుకున్నాడు. తర వాత చూస్తే బొంబాయినుంచి వచ్చిన కొందరు ప్రొడ్యూసర్లకూ, డైరక్టర్లకూ, ఆర్టిస్టులకూ సన్మానం. ఆహ్వానించిన వారి పేర్ల జాబితా 40కి పైగా ఉంది. అతిథులుకూడా అంద రున్నారో, లేరో.

గోపాలాన్నీ, పద్మనూ సత్యంగారు తన కొత్త కారులో తీసుకువెళ్ళాడు. రిసెప్షన్ ఏర్పాట్లు బ్రహ్మాండంగా జరిగాయి. సినీఫీల్డుకు చెందిన పెద్దలూ, పిన్నలూ, ఆడా మగా, అందరూ ఉన్నారు. కొత్తవాళ్ళ పరిచయం చేసుకునేటందుకు గోపాలం ఈ అవకాశాన్ని బాగా వినియోగించుకున్నాడు.

ఇంకోటేమిటంటే పద్మ పక్కనే ఎక్కువ కనిపించటం అతని కిష్టంలేదు. ఇద్దరికీ రంకు కట్టేస్తారనికాదు, అది అదివరకే జరిగిపోయింది. తాను పనిచేసే కంపెనీలో, గోపాలం ఉద్దేశం పద్మకు సినీఫీల్డులో సొంత హోదా ఉండా లని. పైకి రావలిసిన తారవెంట ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరు ఉంటూండటం మంచిదికాదు.

''ఏమండోయ్, గోపాలరావుగారూ? మీ పద్మని మా పిక్చర్లో బుక్ చేద్దామనుకుం టున్నాం,'' అన్నాడొక ప్రొడక్షన్ మేనేజరు.

''మహరాజులా చేసుకోండి. మా పద్మ అంటారెందుకు? బుక్ చేస్తే మీ పద్మే అవు తుంది'' అన్నాడు గోపాలం.

''హలో, బ్రదర్!''

గోపాలం కొయ్యబారిపోయాడు. అదృష్ట వశాత్తూ ప్రకాష్ గోపాలంకేసి రాలేదు. అంత కన్న ముఖ్యులున్నారు. ఐదునిమిషాల అనం తరం ప్రకాష్ గోపాలానికి బొంబాయి సినిమా కారులమధ్య కనిపించాడు.

బేబీ, రామ్మూర్తీ వచ్చారు. గోపాలం వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ రెండు నిమిషాలు గడిపి ఎందుకో చుట్టూ చూసేసరికి ప్రకాష్ బొంబాయి వాళ్ళకు సత్యంగారినీ, పద్మనూ పరిచయం చెయ్యటం కనిపించింది. ప్రకాష్‌ని ఒక్కటిచ్చుకోవాలన్నంత కోపంవచ్చింది గోపా లానికి. కానీ ఆ కోపానికి అర్థంలేదు. తను ఈ పద్ధతి మార్చుకోకపోతే పద్మ ఏమీ పైకిరాలేదు.

రిఫ్రెష్మెంట్స్ దగ్గిర సత్యంగారూ, గోపాలం, బేబీ, రామ్మూర్తీ, సత్యం అసిస్టెంటూ కలిసే కూచున్నారు.

"ఎవరో ప్రొడ్యూసరు పద్మని హిందీ వచ్చా అని అడుగుతున్నాడు," అన్నాడు సత్యంగారు.

"గుడ్!" అన్నాడు గోపాలం. అతను పద్మ కోసం చూస్తే ఆడస్టార్లమధ్య కూచుని కన పడింది. ఎవరూ పద్మతో మాట్లాడటంలేదు. పద్మ ఎవరికేసి చూడకుండా తన దారిన తాను జీడిపప్పులతో ఆడుతున్నది.

ఫ్లాష్‌లైట్ల వాళ్లొచ్చి ఫొటోలు తీసుకుంటు న్నారు. పద్మ వీపు రెండుమూడు ఫొటోల్లోకి వచ్చిఉండాలి. ఆమె కెదురుగా ఫ్లాష్‌వెలగటం అతను గమనించలేదు.

ప్రకృతికి నియమాలున్నట్టే సినిమాప్రకృతికీ నియమాలున్నాయి. వాటిని ఎవరూ ఉల్లం ఘించటానికి లేదు. ఈ జనంలో పద్మకు ఏమంత ప్రాముఖ్యంలేదు. నియమాలను ఉల్లం ఘించటానికి ప్రకాష్ ఎవడు?

ఆర్కెస్ట్రాలు వాయించారు. ప్లేబాక్ వాళ్ళు పాడారు. ఒక నర్తకి నృత్యం చేసింది. ప్రసం గాలు జరిగాయి.

పరిశ్రమ బాగుపడటానికి ఏంచెయ్యాలి? ఎట్లా? పరిశ్రమ తను మీదిగానే పోతున్నదని తారలకు తెలుసు, ప్రొడ్యూసర్లకూ తెలుసు, టెక్నీషియనులకూ తెలుసు. ఇంచుమించు ప్రకాష్ ఉద్దేశంకూడా అదే—తనమీదిగానే పోతున్నదని!

కాని పరిశ్రమకు వచ్చిన వంకేమిటి? ఇటు వంటి రిసెప్షన్లు ఎవరివ్వగలరు—సినిమావాళ్ళు కాకపోతే ప్రకాష్ చెప్పాడు—అతను ఎట్లాగో ఒకసారి గవర్నర్ ఇచ్చిన రెసెప్షన్లుకు దేనికో వెళ్ళాట్ట!—రాజభవన్ రిసెప్షన్లు కూడా దీనికి సాటిరావట!

ఒక మంగినీ, ఒక పద్మనూ చూసినకళ్లతో ఈ పరిశ్రమను చూస్తే, సముద్రంలోపడి కొట్టు కునే వాళ్ళను చూసి ఎస్. ఎస్. క్వీన్ ఎలిజ బెత్‌ను చూసినట్టుంటుంది! ఎక్కడికెక్కడ? వీళ్లకు సమస్యలు లేవనిగాదు! అవి లక్షలకు సంబంధించిన ప్రశ్నలు. రామ్మూర్తిని సహిం చటమూ, డొక్కలో కాళ్ళుపెట్టుకుని ఇంట్లో పడుకోవటమూ అన్నసమస్యలాటివికాదు!

పద్మకు వచ్చిన ఛాన్సు ఉత్తుత్తదికాదు. మర్నాడే ఆమె ఇంకో కంట్రాక్టుమీద సంతకం పెట్టింది. పదిహేను వందలు. చిన్నవేషం.

"హేపీ సూయిసైడ్!" అన్నాడు గోపాలం పద్మని అభినందిస్తూ.

"మంచి అమ్మాయి" అన్నది పద్మ.

"అవును చాలా మంచి అమ్మాయి!" అన్నాడు గోపాలం.

పద్మ హిందీ ప్రొడ్యూసర్లను గురించి చెప్పింది.

"హిందీ వచ్చునా అంటే కొద్దిగా వచ్చు నన్నాను. హిందీలో మాట్లాడాడు. ఇంగ్లీషులో జవాబు చెప్పాను."

"ఇంకేముందీ? నీకు హిందీ రాదని తెలిసి పోలా?"

"ఎట్లా? వచ్చుననే తెలిసిపోయింది. వాడి ప్రశ్నలు నా కర్థమైతే వచ్చినట్టుకాదూ!"

"యూపూర్—"

"కాస్త హెూల్డాన్! వాడు ఉత్తరం రాస్తా నన్నాడు. నేను బొంబాయి పోయి తీరుతాను, గ్లోరియస్ సూయిసైడ్!"

"వెరీగుడ్! జర్నలిస్టు ప్రకాష్‌కు మరొక ఘనవిజయం....ప్రసిద్ధ తెలుగు సినీతార పద్మ బొంబాయి వెళుతుందా? ఈ ప్రశ్నకు సమా ధానం మా పాఠకులు త్వరలోనే తెలుసు కుంటారు!...."

"ఆ రాస్కెల్ తప్పక అట్లాగే రాస్తాడు ఎవరు ఆపగల్రు?"

"ఎందుకాపటం? లివర్ చెడిపోయింది, పద్మా, విడ్డూరమైన కలలువస్తాయి. రోగిని తప్పపట్టి ఏంప్రయోజనం? జీవితమంతా మైకం కమ్మింది ప్రొహిబిషన్‌తో పొయ్యేమైకం కాదిది. ఇదే జీవితమనుకునే వాళ్లుగూడా ఉన్నారు. ప్రకాష్ అనుకుంటాడు. నాకూ నీకూ చాతకాకపోతే ఏం?....నేను వేరే ఏమీ కోరను: ఇంత జీవితం ఉంది. అందులో కొంచెం అర్థం ఉండకూడదా? ఒకవేళ ఉంటే అది మన జీవితాలకు కూడా వర్తించకూడదా? అది లోపించిన సంగతి మరిచిపోవటానికి మనం జీవితాన్ని పులవబెట్టి సారా తాగినట్టు.

తాగి కైపెక్కడ మేమిటి? ఈ పులిసిన జీవితం కోసం పరుగులాటా, పోట్లాటా, పేచీలూ, మోసాలూ, వెన్నులో పోట్లూ ఏమిటి? మధ్య మధ్య వెర్రికేక లేమిటి? విజయ ధ్వానాలు! పత్రికల్లో స్ట్రీమర్ హెడ్‌లైన్లు 'ప్రకటనలు!....అద్భుత అఖండ చిత్రరాజం! శత దినోత్సవాలు!....కేకలు పెట్టేవాళ్ళను చూస్తే నాకు కోపంలేదు. జీవితంలో నీకేదీ నచ్చకపోతే దాన్నిపట్టుకుతిట్టు పదిమందినీ కూడగట్టుకుని నిజమైన అభివృద్ధికోసం పోట్లాడు. రేపు కోసం ఇవాళే చచ్చిపో, జీవితంలో నిజమైన ఆనందం ఉంటే సాక్కిపో! ఆనందంలేని ఆర్భాటాలు చేస్తేనే నాకు మంట! పరిగెత్తుతామాయె ఎక్కడికో తెలీదు! అరుస్తాం, దేనికో తెలీదు! అష్టకష్టాలూ పడతాం, ఎవరి ఉద్ధరింపుకో తెలీదు!....చాలా కంఠశోషపడ్డాను.''

పద్మ చాలాసేపు మాట్లాడలేదు. ఆమె అతనికేసి కొంచెం తగ్గటం అవసరమని గ్రహించింది. కొంచెంసేపు అయాక, ''నీకు జీవితంలో ఏముంటే సుఖపడతావ్, గోపాల్!'' అన్నది పద్మ.

''ఎవరి జీవితంలో?'' అన్నాడు గోపాలం నీరసంగా, ''అందరికీ తలాఒక జీవితంఉన్నట్టు కనబడుతుంది. మనిషికి కావలసినది ఇష్టంతో చేసేపనీ, భౌతికావసరాలూ, మనశ్శక్తిని ఉపయోగపరచే అవకాశమూనూ. నేను చేసే పని సత్యంగారిది. నువు చేసేపని మీ ప్రొడ్యూసరుది....నువ్వెప్పుడన్నా సుఖపడ్డావా?''

''నేనావిషయం ఆలోచించలేదు ''

''నా సంతృప్తికోసం నేనీమధ్య చేసిన పనులు కొన్ని వింటావా?''

''చెప్పు ''

గోపాలం చెప్పాడు మంగికి తను ఇడ్డెన్లు పెట్టటం, ఖాతా పెట్టటం, మందివ్వటం అంతా చెప్పేశాడు.

అదంతా విని పద్మ చాలా ఆశ్చర్యపడింది.

''ఈ సంగతులు వినటం చాలా మంచిదయింది, గోపాల్. నిన్నిప్పుడు నేను మరింత బాగా అర్థం చేసుకుంటున్నాను,'' అన్నదామె.

''నిజమా? అది చాలా మంచి కాంప్లిమెంటనుకుంటాను. నీకో చిన్న రహస్యం చెప్పనా? నాకు జీవితం అయోమయంగా కనిపించినప్పుడల్లా మంగి జీవితంకేసి చూస్తాను. వెంటనే అంతా అర్థమైపోతుంది. మనందరి జీవితాలకూ మంగి స్కేలుబద్దగా ఎందుకుండాలో నాకైతే తెలీదుగాని, అది నిజంగా స్కేలుబద్దే! లేక మన జీవితాలకు అది పరమాణువనాలో?''

''పరమాణువు బాగుంది, గోపాల్. చెయిన్ రియాక్షన్ ఆరంభమయేదాకా మనం మంగిని చూసి భయపడనవసరంలేదు,'' అన్నది పద్మ.

''మనకన్న ఎంతో గొప్పవాళ్లే ఆమాట అనుకుంటున్నారు.''

''హలో, హలో!''

ప్రకాష్.

''నేను మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చెయ్యటంలేదు. కద?''

''మేం టర్బ్‌గా ఉంటేగద డిస్టర్బ్ కావటానికి?'' అన్నాడు గోపాలం.

''అహ్హాహా! కాపిటల్!'' అంతలో ప్రకాష్ సీరియస్‌గా అయిపోయి, ''మిస్ పద్మా, నేను చాలా ఇంపార్టెంట్ బిజినెస్‌తో వచ్చాను,'' అన్నాడు.

''ఏమిటది?'' అన్నది పద్మ.

''మీ పిక్చర్ని హిందీలో తీయించటానికి వలవేస్తున్నాను. ఇవాళో రేపో నిశ్చయమవుతుంది. ఈ దెబ్బతో మీ బొంబాయి ఛాన్సు మరింత సర్టెన్ అవుతుంది. మీ వేషం హిందీలో మళ్ళా మీరే వేస్తున్నారు.''

''నాది చాలా చిన్నవేషం గద?''

''అవును. దాన్ని పెంచమని బొంబాయి డిస్ట్రిబ్యూటర్ అంటున్నాడు.''

''ఎంత పెంచితేమాత్రం దానికేం ప్రాముఖ్యం ఉంటుంది?''

''నో, నో! లీడింగ్ రోల్స్‌లో శతవిధాలా రాజ్‌నర్గీస్ లుంటారు. మీరు రాజ్ సిస్టర్ అన్నమాట. ఆలోచించుకోండి! మావెలస్, ఎట్లా ఉంది....బ్రదర్. ఎట్లాఉంది బ్రదర్?''

''పులుపు వాసన!'' అన్నాడు గోపాలం ముక్కుచిట్లిస్తూ.

(ఇంకా ఉంది) ★